

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2003/2/EB

2005/EES/27/39

frá 6. janúar 2003

varðandi takmarkanir á sölu og notkun arsens (tíunda aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 76/769/EBE) (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/769/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/62/EB ⁽²⁾, einkum 2. gr. a sem var tekin upp með tilskipun ráðsins 89/678/EBE ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun ráðsins 89/677/EBE ⁽⁴⁾ um áttundu breytingu á tilskipun 76/769/EBE eru settar tilteknar takmarkanir á sölu og notkun arsens.
- 2) Áhættumat og greining á kostum og göllum frekari takmarkana varðandi arsen í tilteknum viðurvarnarefnum ⁽⁵⁾ fór fram og var það liður í endurskoðun á löggjöf bandalagsins, að því er varðar notkun arsen-sambanda til viðurvarna, í kjölfar aðildar Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar að Evrópusambandinu árið 1995.
- 3) Áhættumatinu var vísað til vísindanefndar um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið til jafningarárni (CSTEE) ⁽⁶⁾ og komst nefndin að þeirri niðurstöðu að helstu áhættuþættir hefðu verið réttilega greindir. Meðal þessara áhættuþátta eru þeir sem snúa að heilbrigði manna vegna förgunar tímurs sem hefur verið meðhöndlað með viðurvarnarefnum sem innihalda kopar, króm og arsen og einkum sérstakir áhættuþættir sem snúa að heilbrigði barna vegna búnaðar á leikvöllum sem gerður er úr timbri sem hefur verið meðhöndlað með fyrrgreindum viðurvarnarefnum. Einnig var bent á hættu sem steðjar að lífríki á tilteknum hafsvæðum.
- 4) Sökum þess hve lítið er vitað um þau áhrif sem arsenmeðhöndlað timbur hefur á urðunarstöðum telur

nefndin ráðlegt að fara með gát og einskorða notkun viðurvarnarefna, sem innihalda arsen, við aðstæður þar sem hún telst algerlega nauðsynleg.

- 5) Við frekari umfjöllun um áhrif arsens á heilbrigði ⁽⁷⁾ komst nefndin að þeirri niðurstöðu að efnið sé bæði erfðaeitur og vel þekktur krabbameinsvaldur og e.t.v. þurfi að taka tillit til þess að engin viðmiðunarmörk séu til um krabbameinsvaldandi áhrif þess.
- 6) Úrgangstímur, sem hefur verið meðhöndlað með viðurvarnarefnum sem innihalda kopar, króm eða arsen, er flokkað sem hættulegur úrgangur samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/532/EB frá 3. maí 2000 sem kom í stað ákvörðunar 94/3/EB um skrá yfir úrgang skv. a-lið 1. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE um úrgang og ákvörðunar ráðsins 94/904/EB um skrá yfir hættulegan úrgang skv. 4. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 91/689/EBE um hættulegan úrgang ⁽⁸⁾ eins og henni var síðast breytt með ákvörðun ráðsins 2001/573/EB ⁽⁹⁾.
- 7) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB frá 16. febrúar 1998 um markaðssetningu sæfiefna ⁽¹⁰⁾ er mælt fyrir um samræmingu að því er varðar leyfi fyrir markaðssetningu sæfiefna innan bandalagsins og samkvæmt reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1896/2000 frá 7. september 2000 um fyrsta áfanga áætlunarinnar, sem um getur í 2. mgr. 16. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/8/EB um sæfiefni ⁽¹¹⁾, er gerð sú krafa að viðurvarnarefni verði meðal þeirra efna sem fyrst verða metin samkvæmt úttektaráætlun sem komið var á með tilskipun 98/8/EB. Arsen hefur verið sanngreint og tilkynnt sem virkt efni innan þeirra tímamarka sem sett eru fram í reglugerð (EB) nr. 1896/2000. Leggja skal fram tilskilin skjöl fyrir mat á arseni sem virku efni eigi síðar en 28. mars 2004.
- 8) Með hliðsjón af áhættumatinu og að teknu tilliti til varúðarreglunnar er nauðsynlegt, þar til reglur samkvæmt tilskipun 98/8/EB eða ákvörðun skv. 3. mgr. 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 1896/2000 hafa verið samræmdar, að laga takmarkanir á notkun arsens í tilskipun 76/769/EBE að tækniframförum. Þessi tilskipun gildir ekki um timbur sem hefur verið meðhöndlað með viðurvarnarefnum, sem innihalda kopar, króm eða arsen, og er þegar komið í notkun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 4, 9.1.2003, bls. 9. Henni var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 89/2003 frá 11. júlí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 54, 23.10.2003, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 201.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 183, 12.7.2002, bls. 58.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 398, 30.12.1989, bls. 24.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 398, 30.12.1989, bls. 19.

⁽⁵⁾ *Assessment of the Risks to Health and to the Environment of Arsenic in Wood Preservatives and of the Effects of Further Restrictions on its marketing and use*, 1998.

⁽⁶⁾ http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out18_en.html.

⁽⁷⁾ http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out106_en.html.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 226, 6.9.2000, bls. 3.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 203, 28.7.2001, bls. 18.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 123, 24.4.1998, bls. 1.

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 228, 8.9.2000, bls. 6.

- 9) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á löggjöf bandalagsins þar sem kveðið er á um lágmarkskröfur um vernd starfsmanna, einkum tilskipun ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽¹⁾, tilskipun ráðsins 90/394/EBE frá 28. júní 1990 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum á vinnustað (sjötta sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 1999/38/EB ⁽³⁾, og tilskipun ráðsins 98/24/EB frá 7. apríl 1998 um að tryggja öryggi og vernda heilsu starfsmanna gegn áhættu vegna efnafræðilegra áhrifa-valda á vinnustað (fjórtaða sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) ⁽⁴⁾.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum á tilskipunum um að ryðja úr vegi tæknilegum hindrunum í viðskiptum með hættuleg efni og efnablöndur.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE er hér með breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg ákvæði til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. júní 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað. Þau skulu beita þessum ákvæðum eigi síðar en 30. júní 2004.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 6. janúar 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 196, 26.7.1990, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 138, 1.6.1999, bls. 66.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 131, 5.5.1998, bls. 11.

VIÐAUKI

Í stað 20. liðar I. viðauka við tilskipun 1976/769/EBE komi eftirfarandi:

„20. Arsensambönd	1. Notist ekki sem efni og efnisþættir í efnablöndum sem nota á: a) til að hindra vöxt örvera, plantna eða dýra á: — skipsskrokkum, — búrum, flotbúnaði, netum eða öðrum tækjum eða búnaði fyrir fisk- eða skelfiskseldi, — búnaði sem annaðhvort er sökkt alveg eða að hluta til í vatn, b) til viðarvarnar. Þar að auki má ekki markaðssetja timbur sem er meðhöndlað á þennan hátt, c) með undanþágu gildir þó eftirfarandi: i) að því er varðar þau efni og efnablöndur sem eru notuð við viðarvörminna: eingöngu er heimilt að nota þau í iðjuverum þar sem lofttæmi eða þrýstingi er beitt til að gegndreypta timbur ef þau eru lausnir ólífrænna efnasambanda kopars, króms eða arsens af C-gerð. Þar að auki má ekki markaðssetja timbur sem er meðhöndlað á þennan hátt fyrr en viðarvarnarefnið hefur bundist til fulls í viðnum, ii) að því er varðar timbur sem hefur verið meðhöndlað með kopar-, króm- eða arsensamböndum í iðjuverum skv. i-lið: heimilt er að markaðssetja það til faglegrar notkunar og í iðnaði, að því tilskildu að gerð sé sú krafa að timbrið haldi óskertum eiginleikum sínum til að tryggja öryggi manna og búfjár og að það sé aðeins notað þar sem ólíklegt er að almenningur komist í snertingu við timbrið meðan það er í notkun: — sem burðarvirki í opinberum byggingum, byggingum í landbúnaði, skrifstofubyggingum og í burðarvirki á iðnaðarsvæðum, — í brúm og brúarvirki, — í virki í ferskvatni og ísöltu vatni, t.d. bryggjum og brúm, — sem hljóðtálmi, — til varnar gegn snjóflóðum og skriðuföllum, — sem öryggisgrindverk og tálmar við þjóðvegi, — sem sívalir búfjárgirðingarstaurar úr afbirtum barrviði, — sem jarðvegsstöðvirki, — sem rafmagns- og símastaurar, — sem þvertré undir járnbrautarteinnum neðanjarðar. Með fyrirvara um beitingu annarra bandalagsákvæða um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna og efnablanda skal merkja sérstaklega hvern hlut úr meðhöndluðu timbri, sem settur er á markað, með áletruninni „Einungis til nota í iðnaðarframleiðslu eða til faglegrar notkunar, inniheldur arsen“. Að auki skal allt pakkað timbur, sem er sett á markað í umbúðum, merkt með eftirfarandi áletrun „Notið hlífðarhanska við meðhöndlun timbursins. Notið rykgrímu og hlífðargleraugu við sögun eða aðra smíði úr timbrinu. Úrgangstimbur skal meðhöndla sem hættulegan úrgang og til þess skal fá viðurkennt fyrirtæki.“ iii) Óheimilt er að nota meðhöndlaðan við, sem um getur í i- og ii-lið: — í íbúðarhús og á heimilum sama hver tilgangurinn er, — á nokkurn þann hátt að hætta sé á endurtekinni snertingu við húð manna, — í sjó, — í landbúnaði til annarrar notkunar en í girðingar og í mannvirki í samræmi við ii-lið, — á nokkurn þann hátt að hætta sé á að meðhöndlað timbur komist í snertingu við fullunnar eða ófullunnar vörur sem ætlaðar eru til neyslu manna og/eða fôðrunar dýra. 2. Notist ekki sem efni og efnisþættir í efnablöndum sem nota á við meðhöndlun vatns frá iðnaði og breytir þá engu til hvers það er notað.“
--------------------------	--